

Pohádky k promítací baterce MD1024

O třech prasátkách

Žila byla tři prasátka, která se vypravila do světa. Chtěla si postavit přístřeší, a tak se dala do práce. Jenže prasátka nevěděla, z jakého materiálu domeček postavit.

Nejprve postavila dům ze slámy. Jenže najednou přišel k domečku zlý vlk a říká: „Prasátka, prasátka pusťte mě dovnitř“. Prasátka praví: „Kdepak nepustíme“ Vlk: „tak já nadechnu a fouknu, až ten váš domeček sfouknu.“

A opravdu: Vlk se nadechnul, fouknul a domeček ze slámy spadnul.

Prasátka byla zdrcená, ale nedala se odradit. Postavila domeček ze dřeva. Jenže vlk se zase objevil a povídá: „Prasátka, prasátka pusťte mě dovnitř“. Prasátka praví: „Kdepak nepustíme“ Vlk: „tak já nadechnu a fouknu, až ten váš domeček sfouknu.“

A opravdu: Vlk se nadechnul, fouknul a domeček ze dřeva spadnul.

Prasátka byla zase smutná, ale pořád se nevzdávala. Jedno z nich přišlo na skvělý nápad: Postavíme domeček z cihel! A tak se dala do stavění. Když domeček dostavila, zlý vlk procházel kolem se zlými úmysly a povídá: „Prasátka, prasátka pusťte mě dovnitř“. Prasátka praví: „Kdepak nepustíme“ Vlk: „tak já nadechnu a fouknu, až ten váš domeček sfouknu.“

Snažil se o zboření domečku, jenže neuspěl. Dům z cihel vydržel. Prasátka se spikla a se zlým vlkem skoncovala.

O červené Karkulce

Bylo nebylo, v chaloupce, která byla na okraji lesa žila holčička Karkulka s maminkou. Nosila červený plášť, a tak získala přízvisko červená. Karkulčina babička v ten den slavila narozeniny, a tak jí maminka poslala k babičce, aby jí pogratulovala. Dostala košík plný dárku a vydala se na cestu.

Jak tak šla lesem a obdivovala krásu, řekla si že si zkrátí cestu a půjde zkratkou. A to se jí stalo osudným, protože na této cestě Karkulka potkala zlého vlka. Chovala se k němu přátelsky, protože nevěděla, že je zlý. Pověděla mu o babiččiných narozeninách a dala mu kus salámu.

Vlk byl bystrý, a tak nezahálel a zkratkou doběhl do babiččina domečku na druhém konci lesa. Vlk skočil dovnitř do chaloupky a CHRAMST! Babičku spolkl.

Nevědicí Karkulka došla k domečku její babičky. Babička ležela v posteli a měla na sobě klobouk. Karkulka si s ní povídala, ale po chvíli se jí babička začala zdát nějaká odlišná než jindy.

„Babičko,“ ptala se Karkulka, „proč máš tak velké oči?“ „To abych tě dobře viděla,“ zamumlal vlk jako babička. „A babičko,“ ptala se zase Karkulka, „proč máš tak velké uši?“ „Abych tě dobře slyšela,“ řekl zase vlk jako babička. „A proč máš tak velké zuby?“ zeptala se Karkulka potřetí. To už vlk vyskočil z postele a zařval: „To abych tě mohl dobře sežrat.“ A CHRAMST! Spolkl i Karkulku. Pak si zase lehl do postele a spal. Ještě že šel okolo chrabrý myslivec, který nezahálel a chopil se situace. Přemohl vlka a rozpáral mu jeho přežrané břicho. Zachránil Karkulku i Babičku.

O lišce a kocourovi

Po světě se pospolu potulovala dvě zvířátka. Lišák a Kocour. Povídali si a liška, která byla sebestředná a zaměřená jen na to, jak chytrá je, vychlubovačně řekla: Zním stovky způsobů jak utéct naším společným nepřátelům psům. Kocour jí na to říká: Hm, já znám jen jeden jediný způsob, měla bys mi nějaký z nich povědět, ať jich znám víc. Liška jí na to panovačně řekla: Možná jednoho dne, až na to budu mít čas, tak tě naučím jeden z těch lehčích. Právě v tu chvíli uslyšeli štěkání psů v dále.

Hlasitost štěkání se stupňovala a psi už byli v dohledu. Kočka neváhala, našla nejbližší strom a vylezla na něj. Tam na ní nemohl ani nejhorší ze všech psů. Liška stála jako přikovaná, a tak na ní kocour volá: Tohle je ten jediný způsob, co znám, který z těch, co znáš, použiješ ty? Liška si potichu sedla pod strom a začala přemýšlet o tom, jaký ze způsobů použije.

Jenže to se jí stalo osudným, před tím, než se stihla vůbec rozmyslet, k ní přiběhli psi. Zaútočili na ní a roztrhali jí na kusy. Z toho vyplývá, že jeden jednoduchý způsob může fungovat lépe než stovky nepromyšlených a složitých.

O ošklivém káčátku

Žilo bylo jedno káčátko, které nebylo ostatním káčátkům podobné. Mělo jinou barvu než ostatní v hnízdě. Kvůli tomu se mu všichni posmívali a volali na něj: Ošklivé káčátko! Káčátko bylo smutné a rozhodlo se, že z hnízda odejde. Sbalilo si všechny svoje věci a odešlo do světa. Po chvíli potulování si všimlo, že u velké krásné labutě stojí tucet stejných, jako je on.

Labuť si ho všimla a přijala ho jako vlastní. Z káčátka se vyklubala nádherná labuť. Ne vždy jsou věci takové, jak vypadají.